

Не проминуло — обминуло...

Станіслав Чернілевський

Не проминуло — обминуло,
не розлучило — не звело.
Де протинає світло чуло —
лиш те минає, що було.
Мене пройдешне не стинало,
і не пекло, що Бог не дав.
І поки щастя обминало,
я милувався і страждав.
Тисячоліть протявши збродню,
щось шепотів Єршалаїм.
Та віддаляється в безодню
півострів з іменем твоїм.
На стині музики й печалі,
де відпадають рай та гріх,
маліє в цятку далі й далі
яристе благо рис твоїх.
І за зразком гірких оскомин,
як дощ, припорошіле скло,
змиває плин
останній спомин
того, що, ставшись, не було.